

С. А. Генсірук

Лісотехнічна освіта

ЛІСОТЕХНІЧНА ОСВІТА – система підготовки професійних фахівців для лісогосподарського виробництва. Осн. напрямками підготовки в Л. о. є деревооброблюв. технології та ліс. госп-во (механізація ліс. господарства і лісокористування; економіка, організація та планування ліс. господарства). В Україні функціонує повноцінна багаторівнева система підготовки та перепідготовки ліс. фахівців всіх рівнів – від робочих спеціальностей у ліс. коледжах до фахівців вищої категорії та кваліфікації в університетах. Л. о. охоплює насамперед спеціальності лісоінж. справи, технології оброблення деревини, обладнання ліс. комплексу, автоматизації вироб. процесів, економіки і підприємства. Специфіка Л. о. полягає у тому, що в ній поєднано інші напрями освіти – біол., тех. та економічна. Л. о. в Україні веде свою історію від 1859, коли в Дублян. рільн. академії (нині Жовків. р-н [Львів. обл.](#)) серед ін. навч. курсів запровадили заг. лісівництво. Подальше становлення Л. о. пов'язане з відкриттям 1871 одноріч. лісівн. курсів у Львів. тех. академії, навч. план яких охоплював тех. дисципліни: ліс. інженерія, геодезія, математика, нарисна геометрія. 1874 у Львові відкрито перший в Україні лісівн. навч. заклад – Вищу крайову школу ліс. господарства. 1883 у м. Болехів (нині [Івано-Фр. обл.](#)) організовано нижчу ліс. школу для пом. лісничих, а згодом – лісничих. Середню Л. о. запроваджено у 1920–30-х рр. з відкриттям проф.-тех. ліс. шкіл і ліс. технікумів з 4-річ. терміном навчання. У різний час засн. Закарп. (м. Хуст [Закарп. обл.](#)), Кременец. (Терноп. обл.), Малин. ([Житомир. обл.](#)) лісотех., Єнакіїв. ([Донец. обл.](#)) політех., Житомир. технол., Коломий. ([Івано-Фр. обл.](#)) мех.-технол. технікуми. Наприкінці 20 – на поч. 21 ст. окремі з них трансформовано в коледжі відповід. профілю. Вища Л. о., започатк. Вищою крайовою школою ліс. господарства, у 1920-х рр. продовжилася у Львів. політехніці, де створено лісогосп. ф-т, та у Львів. таєм. укр. університеті, в структурі якого діяв ліс. (лісо-агроном.) ф-т. 1928 засн. Київ. лісотех. інститут (нині Навч.-наук. інститут ліс. і садово-ліс. господарства Нац. університету біо-ресурсів і природокористування України). Свій внесок у розвиток Л. о. зробила укр. діаспора: 1922–35 у м. Подєбради (Чехо-Словаччина) діяла Укр. госп. академія; від 1946 у м. Карлсфельд (Німеччина), а від 1949 у м. Нью-Йорк (США) – Об'єдн. укр. лісівників та деревників. На базі Вищої крайової школи ліс. господарства 1945 постановою уряду УРСР створ. Львів. лісотех. інститут для підготовки фахівців вищої кваліфікації з лісоексплуатації

та мех. оброблення деревини – спеціальностей, які до того часу були відсутні у системі вищої освіти. Нині це Лісотехнічний університет України Національний, що є найбільшим закладом у системі укр. Л. о. При ньому діє навч. комплекс «Лісотехнічна освіта», до складу якого входять навч. заклади I–II рівнів акредитації з різних регіонів України (коледжі, технікуми, гімназії). Осн. завдання комплексу – створення безперерв. ступеневої системи освіти за інтегров. навч. планами. Фахівців найвищої кваліфікації через аспірантуру та докторантуру готують Нац. лісотех. університет України, Лісового господарства та агролісомеліорації Український науково-дослідний інститут ім. Г. Висоцького та Гірського лісівництва Український науково-дослідний інститут ім. П. Пастернака.

Рекомендована література

1. Вакулук П. Г., Самоплавський В. І. Лісовідновлення та лісорозведення в Україні. Х., 2006.

Покликання на статтю:

Лісотехнічна освіта / С. А. Генсірук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-55728>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).